Č. 1 | KVĚTEN 2025 | ROČNÍK XVI I

1/25

DOBRÉ ZPRÁVY

Časopis Výboru dobré vůle — Nadace Olgy Havlové

LUKÁŠ KROUPA

Foto archiv L. Kroupy

Z handicapu nechci dělat překážku

ISSN 2336-596X

MILÉ ČTENÁŘKY, MILÍ ČTENÁŘI,

JARNÍ ČÍSLO NAŠEHO ČASOPISU SE JIŽ TRADIČNĚ NESE VE ZNAMENÍ CENY OLGY HAVLOVÉ, OCENĚNÍ, KTERÉ VYZDVIHUJE VÝJIMEČNÉ OSOBNOSTI, JEŽ PŘES SVÉ VLASTNÍ PŘEKÁŽKY POMÁHAJÍ DRUHÝM.

Letos jsme se rozhodli tento slavnostní okamžik obohatit ještě o jedno významné jubileum – 35 let od založení Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.

Toto výročí je víc než jen číslo. Je to oslava odkazu Olgy Havlové a všech, kteří jí stáli po boku, sdíleli její vizi a pokračovali v díle i po jejím odchodu. Mnohá jména si zaslouží být připomenuta: Dana Němcová, Milena Černá, Diana Sternbergová, Otka Bednářová, Klement Lukeš, Olga Stankovičová, Ivan Havel, Věra Čáslavská, Martina Vondrová. Za těmito osobnostmi však stojí stovky dalších – členové správní a dozorčí rady i poradních sborů, zaměstnanci nadace, dobrovolníci – bez nichž by naše práce nebyla možná.

Během 35 let jsme rozdělili téměř miliardu korun a pomohli více než 60 000 lidí v nouzi. Mnohé projekty nesou přímý otisk Olgy Havlové – Cesty k integraci pro lidi se zdravotním handicapem, Fond vzdělání podporující znevýhodněné studenty nebo program Senior. Společnost se však vyvíjí a s ní i naše pomoc. Později jsme rozšířili aktivity například o podporu paliativní péče, pomoc lidem bez domova či psychologickou pomoc dětem z Ukrajiny. Významně jsme se také zapojili do rozvoje občanské společnosti – v konsorciu s Nadací OSF a Skautským institutem jsme podpořili řadu projektů částkou 300 milionů korun.

Když se ohlédnu za těmito lety plnými výzev, radostí i zármutků, mohu s jistotou říci: nadace byla, je a věřím, že i nadále bude bezpečným přístavem pro ty, kteří to potřebují. Stojí po jejich boku jako maják v rozbouřených vodách.

S úctou,

› *Monika Granja*
ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

Posláním Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové je pomáhat lidem, kteří se pro svůj nepříznivý zdravotní a sociální stav těžko včleňují do společnosti a nemohou se bez pomoci druhých sami o sebe postarat. Svým působením se nadace snaží o rozvoj duchovních hodnot, vzdělání, ochranu lidských práv a všeobecně uznávaných humanitárních hodnot.

DOBRÉ ZPRÁVY
Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

Vychází 26. května 2025
Redakční rada: Monika Granja, Tereza Kopelentová, Veronika Širc
Jazykové korektury: Monika Granja, Tereza Kopelentová, Hana Laksarová
Grafika: Pavlína Najfusová
Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vdv.cz, www.vdv.cz
Časopis je určen pro dárce a partnery Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové
Časopis je neprodejný
Tisk časopisu podpořila ČSOB
ISSN 2336-596X

Z HANDICAPU NECHCI DĚLAT PŘEKÁŽKU

Autorka textu: Veronika Širc

Narodil se v Klatovech, vystudoval v Praze, sídlo jeho spolku se nachází v Plzni, ale většinu času tráví zpátky v rodných Klatovech. Těžko byste hledali člověka, který je tak činný a angažovaný po celé republice. Skromného člověka, který raději koná, než mluví. Člověka, kterému největší radost dělá pomáhat ostatním lidem s handicapem… A přesně takový je Lukáš Kroupa, šestatřicetiletý laureát Ceny Olgy Havlové.

Lukáši, v květnu si v Praze převezmete Cenu Olgy Havlové. Jaké další aktivity vás – z rodných Klatov – přivádějí obvykle do metropole? Jsou to spíše pracovní nebo sportovní aktivity?
Je to kombinace obojího. Poprvé mě do metropole zavedlo studium – obor Mezinárodní obchod. Prostřednictvím studia jsem si udělal síť kontaktů, kterou využívám doteď. Naše plzeňská pobočka spolku Lenox má hezký projekt – sociální podnik – i v Praze. Konkrétně ve třinácté městské části ve Stodůlkách jsme díky radnici získali v budově polikliniky prostory, ve kterých máme obchůdek se školními potřebami a papírnictví.

Koho tam zaměstnáváte?
Jedná se o osoby se zdravotním handicapem s pracovním asistentem, který jim pomáhá s fyzicky náročnějšími úkony. Starají se o celý obchůdek, kde lidé najdou všechno od školních potřeb, papírnictví, přes copy centrum a Zásilkovnu.

Váš sociální podnik je tedy velmi komplexní…
Ano. Na to, že kolektiv není tak velký, máme poměrně hodně služeb. (úsměv)

Rozhovor spolu děláme v týdnu po Velikonocích, kdy jste se zároveň dozvěděl, že získáváte Cenu Olgy Havlové. V jaké chvíli vás tato zpráva zastihla?
Bylo to den po mezinárodním turnaji Powerchair Hockey. Hlavní část skončila, odpočíval jsem. Ale nedalo mi to, otevřel jsem mail, jestli náhodou něco nehoří, jestli není něco potřeba řešit hned. A v ten moment přišel e-mail, že jsem se stal laureátem Ceny Olgy Havlové.

Lukáš Kroupa s rodiči. Foto: archiv Lukáše Kroupy

A vaše bezprostřední reakce?
Zaskočilo mě to! Do tohoto momentu, kdy si spolu povídáme, mi to pořád úplně nedochází…

Kdo vás na Cenu Olgy Havlové nominoval?
Moje kolegyně a kamarádka Radka Kučírková, kterou znám více jak 20 let. Potkali jsme se na plaveckých kurzech organizace Kontakt bB (bez bariér), později se dostala do pozice funkcionářky v rámci českého parasportu. A nyní je předsedkyní spolku České adaptivní sporty. Přivedl nás k sobě osud. Je předsedkyní organizace, kde je zastoupen i sport, kterému se věnuji – Powerchair Hockey, což je zjednodušeně řečeno florbal pro lidi, kteří mají nejtěžší handicap. Je vhodný pro kohokoli na vozíku, kdo může hýbat, byť jen částí těla – například jedním prstem. Tento sport je vlajkovou lodí naší organizace.

Lukáš Kroupa se svými kamarády. Foto: archiv Lukáše Kroupy

Když vás kamarádka nominovala, překvapilo vás to?
Příjemně mě to zaskočilo. A to z jednoho prostého důvodu. Radka má kolem sebe spoustu lidí, kteří jsou aktivní, vedou své vlastní kluby… Takže to, že její volba padla právě na mě, pro mne znamená opravdu mnoho.

Jsou lidé, kteří po nominaci každý den kontrolují webové stránky, jestli už je znám vítěz… Ale pak i tací, kteří na nominaci třeba úplně zapomenou. Do jaké skupiny patříte vy?
Upřímně, já jsem byl v té druhé skupině. (smích) Nominace na Cenu Olgy Havlové se uskutečnila v době, kdy jsme právě s Radkou připravovali velký mezinárodní turnaj, kterého se účastnilo 12 klubů ze 6 zemí Evropy. Moje myšlenky se tak upínaly pouze k této akci. Náš spolek Lenox tento turnaj spoluzaložil, byli jsme hlavním organizátorem. Čekalo nás 270 účastníků. A v tu chvíli jsem měl před sebou jediné přání. Aby si všichni odvezli z Plzně co nejkrásnější zážitek.

Tento rozhovor bude otištěný v Dobrých zprávách, časopisu Nadace Olgy Havlové. Poprvé si ho přečtou hosté 26. května 2025 v Míčově Pražského hradu. Jaké to pro vás bude, když budete vědět, že všichni hosté v sále dostanou časopis, kde s vámi bude velký rozhovor?
Přiznám se, že je to pro mě velmi nezvyklá situace. Já spíše o sobě a svých aktivitách před veřejností mluvím málo, respektive jen pokud to situace vyžaduje. Spíše se věnuji činům. A mé heslo je: ‚Spíše konat než mluvit.' Je to tedy pro mě vždy zvláštní pocit, ale je každopádně potěšující. Ale není to jen zásluha mě samotného, ale i lidí v mém okolí, včetně mojí rodiny, která mi vytváří kvalitní zázemí, abych tyto aktivity mohl dělat. A je to i zásluha lidí, kteří věří v to, co děláme. Tito lidé mi věnují svou energii a čas, nejvzácnější komodity. Nesmírně si jich vážím.

Svou skromností mi – bez nadsázky – připomínáte zakladatelku nadace Olgu Havlovou. Ta také konala, v tichosti, bez okázalosti, a pomáhala těm, kteří to potřebují nejvíce… Vzpomenete si, kdy jste o ní poprvé slyšel?
Tuto významnou ženu jsem poprvé zavnímal v dětství, když jsem ji viděl ve zprávách. Ale to jsem úplně netušil, o koho jde. Jak jsem byl pak starší, vědomě jsem její odkaz viděl v Janských Lázních, kam jsem jezdil. Právě v tomto městě je po ní pojmenovaná škola. V ní jsem sice nestudoval, ale tuto budovu jsem navštěvoval, protože pro lidi jako já, kteří jezdili do lázní na léčebné pobyty, se tam konaly volnočasové aktivity.

Když mluvíte o lázních, jak na ně vzpomínáte?
Lázně, to byla součást mého dětství. Nejdříve jsem jezdil do Kostelce nad Černými lesy. Když pak v roce 1999 byly lázně zavřeny, moje léčba pokračovala právě v Janských Lázních, kam jsem jezdil s maminkou. Mám na to krásné vzpomínky, byť cvičení někdy byla dřina. Navíc tu člověk potkal spoustu kamarádů. A asi tomu osud chtěl, že právě dva mí nejbližší přátelé se mnou sdílejí pražský byt. Jsme rozlítaní, moc často se tam spolu nesejdeme, ale osud nás takto svedl dohromady.

„Člověk s handicapem nemůže očekávat, že to za něj všichni odpracují. Ta iniciativa musí vzejít od něho."

Když už jsme se vrátili zpátky do dětství, vy se netajíte tím, že ve vašem životě to mohlo být všechno jinak nebýt chyby lékařů během porodu…
Došlo k předčasnému porodu o 6 týdnů dříve. Lékaři to tehdy chtěli pozdržet co nejvíce, abych se narodil co nejblíže k termínu. Došlo však k přidušení při porodu, nedostávalo se mi kyslíku, který jsem potřeboval, čímž došlo k částečnému poranění mozku. Bohužel v roce 1989 nebyly takové vyspělé léčebné postupy jako dnes, takže to, že mám vývojové zpoždění – dětskou mozkovou obrnu – se zjistilo až v mém roce a půl.

Kdo si toho tehdy všimnul? Pediatr?
První popud byl od rodičů. Začali si všímat, že motorické schopnosti nebyly takové, jaké by měly být. A lékaři až poté zjišťovali, co je příčinou.

Jsou lidé, kteří mají zdravotní omezení a celý život si kladou otázku, proč se to stalo zrovna jim. A jsou lidé, kteří o svém zdravotním omezení mluví jako o daru, který je někam nasměroval. Do jaké skupiny se řadíte vy?
Vnímám za sebe dva základní rozdíly dané tím, kdy u člověka nastala ta změna. Pokud je to v průběhu života, nebo již od narození. A jestli nejbližší okolí pomůže vytvořit dotyčnému podmínky. Já mám tuto diagnózu od narození, takže nevím, jaké by to bylo, kdyby se mi stal například úraz během života, jak by mě to ovlivnilo. Díky mé rodině to beru tak, jak to je. Snažím se to nevnímat. Nechci dělat z handicapu překážku. Člověk s handicapem nemůže očekávat, že to za něj všichni odpracují. Ta iniciativa musí vzejít od něho. Okolí pak v ideálním případě má vytvářet příznivé podmínky. Musí to být tedy vzájemné. Já mohu jen poděkovat své rodině, že mě nikdy neodrazovala od věcí, které jsem vykonával nebo vykonávám. Naopak mě v nich podporuje. Od útlého dětství jsem vyrůstal v prostředí lidí bez zdravotního omezení, což mě vždy velmi motivovalo k tomu dělat podobné věci jako oni.

Jaké využíváte kompenzační pomůcky, které vám ulehčují život?
Dvě zásadní jsou mechanický a elektrický vozík.

A v rámci domácnosti?
Domov mám uzpůsobený tak, abych co nejméně využíval osobní asistenci. V pražském bytě mám například kuchyňskou linku, pod kterou mohu zajet, využívám různé zdvihací mechanismy – například poličky nad inkou, které si k sobě mohu přitáhnout, abych si mohl sám sáhnout pro hrneček nebo talíř. Mám také uzpůsobenou toaletu s madly, ve sprchovém koutu mám židli i protiskluzovou podlahu, abych se sám byl schopen přesunout, aby mi to neuklouzlo.

Když jsme se bavili o Powerchair Hockey, fascinuje mě, kolik dalších sportů ve svém životě ještě zvládáte: plavání, handbike, bocciu…
Moji rodiče se mnou odmalička chodili do bazénu. Ve vodě jsem se tak ocitl poměrně brzo. Pak jsme v České televizi viděli reportáž s paraplavcem Jakubem Tomešem. To se psal rok 2001. A díky tomu jsme zjistili, že existuje organizace Kontakt bB. Přihlásil jsem se na první seznamovací kurz, pak na soustředění, následovaly první závody… Na ty jsem jezdil vlastně až do covidu v roce 2019. Tuto sportovní etapu hodnotím velmi kladně. Poměrně výrazně mě ovlivnila i v tom, co teď dělám. Ukázala mi, že i lidé s handicapem mohou sportovat a být aktivní. Zároveň jsem měl možnost nahlédnout, jakým způsobem vytvářet akce pro handicapované. A hlavně – že není podstatné, jestli člověk doveze medaili, nebo skončí někde uprostřed startovního pole. Sport člověka naučí spoustu důležitých věcí pro život.

„Sport je výborný prostředek a prostředník, jak spojovat lidi s handicapem i bez něj. Prostřednictvím sportu můžeme prožívat podobné emoce. Můžeme se radovat z vítězství. A je jedno, jestli člověk má nebo nemá handicap.“

Co nejdůležitějšího naučil vás?
Každý jsme originál. Každý máme jiné schopnosti, dovednosti. Je důležité mít mezi sebou vzájemný respekt, naučit se vyrovnávat s porážkami, pracovat s emocemi. Sport mě naučil vystupovat z komfortní zóny. Když máte jít na start závodu, je tam stres, napětí, nervozita… A když se do takové situace nikdy nepostavíte, nemůžete nic získat. A tak to funguje i v běžném životě.

Dá se ve sportu najít i smysl života?
Určitě. Sport je výborný prostředek a prostředník, jak spojovat lidi s handicapem i bez něj. Prostřednictvím sportu můžeme prožívat podobné emoce. Můžeme se radovat z vítězství. A je jedno, jestli člověk má nebo nemá handicap. Můžeme se radovat i společně – v kolektivním sportu. Můžeme spolu prožívat i porážky, co nás trápí… To je velká devíza sportu. Nenapadá mě jiná lidská činnost, která by tohle spojovala. A ještě je tu jedna věc – sport dokáže člověku ukázat, kde má své limity, umožňuje mu je posouvat. A nejde jen o sportovní limity. Člověk s handicapem, který sportuje, se musí doma umýt, obléct, musí si zajistit odvoz, zjistit si, jak se dostane na místo… Musí se naučit své vlastní zodpovědnosti. Nesmí si zapomenout sportovní věci. To jsou návyky, které pak upotřebí i v běžném životě. A to je pro nás velmi důležité. Je to osvobozující pocit dopracovat se k samostatnosti. ▪

Lukáš Kroupa s kamarády. Foto: archiv Lukáše Kroupy

LAUREÁTKA CENY VEŘEJNOSTI

HANA PETROVÁ

PRACOVNICE V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH, LEKTORKA A PRŮVODKYNĚ SVĚTEM NEVIDOMÝCH

Hana Petrová žije s těžkým zrakovým znevýhodněním, a právě boření předsudků o něm a pomoci ostatním se rozhodla věnovat. Již osm let působí ve Sjednocené organizaci nevidomých a slabozrakých ČR (SONS), kde pomáhá desítkám klientů najít cestu k samostatnějšímu a kvalitnějšímu životu.

Vytvořila vlastní interaktivní vzdělávací programy pro žáky základních škol, kterými prošlo už více než 800 účastníků. Pořádá besedy, dětem přibližuje svět nevidomých a učí je, jak pomáhat a bourat bariéry. Vzdělává také budoucí zdravotníky a sociální pracovníky, a to prostřednictvím kurzů s důrazem na přenos do praxe.

Od roku 2023 natočila více než 20 online rozhovorů v rámci projektu SONS online, které přinášejí rady a inspiraci pro lidi se zrakovým znevýhodněním i jejich blízké.

DO UŽŠÍHO VÝBĚRU PRO CENU VEŘEJNOSTI POSTOUPILY

ANNA STEJSKALOVÁ

DOBROVOLNICE, MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ VOZÍČKÁŘŮ PLZEŇSKA A AKTIVNÍ ČLENKA TOTEMU

Anna Stejskalová má roztroušenou sklerózu, kvůli které je upoutaná na invalidní vozík. Přesto pomáhá tam, kde je to nejvíc potřeba. Už více než deset let je dobrovolnicí v Mezigeneračním a dobrovolnickém centru TOTEM, kde podporuje seniory, lidi na invalidním vozíku i další potřebné.

Je místopředsedkyní Vozíčkářů Plzeňska, organizuje akce, šíří osvětu a pomáhá členům řešit každodenní problémy. Aktivně se zapojuje do charitativních běhů, načítá audioknihy, podporuje kulturní projekty a v rámci iniciativy MOSTY pravidelně navštěvuje osamělé seniory, kterým přináší nákupy, noviny a především lidský kontakt.

BLANKA CABALKOVÁ

SPOLUPRACOVNICE PARACENTRA FENIX, ODBORNICE NA BEZBARIÉROVOST

Blanka Cabalková pracovala jako stavební inženýrka, když v roce 2007 utrpěla úraz páteře a míchy. I přes tuto zásadní životní změnu se rozhodla žít dál naplno. Od roku 2013 je nepostradatelnou součástí týmu ParaCENTRA Fenix, kde zastává roli administrativní pracovnice, personalistky a odborné konzultantky pro bezbariérovost.

Díky své odbornosti pomáhá klientům s bezbariérovými úpravami bydlení a přístupových cest. Podílí se na projektu HandMedia, který prostřednictvím videoprůvodců pomáhá handicapovaným získat důležité informace o dostupnosti úřadů, nemocnic či sportovních a kulturních zařízení.

Blanka Cabalková je aktivní i mimo pracovní prostředí – účastní se benefičních akcí, podílí se na organizaci výletů a propaguje bezbariérové cestování.

PODĚKOVÁNÍ V RÁMCI CENY OLGY HAVLOVÉ 2025

ZA FINANČNÍ PODPORU

- **MONIKA a JOSEF MECHOVI** — za velkorysou finanční podporu stipendijního programu Fond vzdělání a věcné dary pro účastníky Běhu dobré vůle Nadace Olgy Havlové
- **JITKA JAKUBŮV** — za více než desetiletou pravidelnou podporu projektů VDV prostřednictvím Klubu přátel dobré vůle
- **VÁCLAV ROVENSKÝ** — za pravidelnou pomoc seniorům prostřednictvím Koncertů dobré vůle, pořádaných společností Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s. r. o.
- **MARIO SCHULZ**, IV-Nakladatelství, s. r. o. — za desetiletou velkorysou podporu projektů VDV

ZA DOBROČINNÝ ODKAZ

- **Ing. HELENA KRYŠTŮFKOVÁ** in memoriam — za pořízení dobročinné závěti ve prospěch VDV

ZA ÚČINNOU SPOLUPRÁCI

- **KAMILA VLČKOVÁ** — za zapojení zaměstnanců Generali CEE Holding B.V., do dobrovolnických aktivit VDV
- **IRENA GLETOVÁ** — za dlouhodobé vedení galerie ve Zlaté uličce č. 19 na Pražském hradě

- **ONDŘEJ SUCHAN,** ředitel Zpravodajství Českého rozhlasu — za dlouhodobou mediální podporu projektů VDV a uspořádání unikátního 24hodinového živého vysílání projektu Dobrý den Radiožurnálu

ZA VYNIKAJÍCÍ REALIZACI PROJEKTU

- **OLEKSIY FEDCHENKO,** ředitel organizace Save Ukraine, jediné nevládní organizace, která pravidelně pořádá záchranné mise za účelem návratu deportovaných ukrajinských dětí z Ruska. Organizace zároveň poskytuje rehabilitační a humanitární pomoc dětem a jejich rodinám, jež byly zasaženy válečnými traumaty.
- **EVA a LUDVÍK ŤULPÍKOVI,** zakladatelé sdružení Salet, kteří už více než 20 let pomáhají osobám se zdravotním znevýhodněním a duševním onemocněním.
- **SYLVIE STRETTI, PORADNA VIGVAM,** poskytuje bezplatnou podporu dětem a rodinám po ztrátě blízkého. Pomáhá přijmout smrt jako přirozenou součást života a pracuje s pozůstalými, školami i širokou veřejností.

ZÁŠTITU CENĚ OLGY HAVLOVÉ UDĚLILY:

EVA PAVLOVÁ, manželka prezidenta České republiky
MARKÉTA PEKAROVÁ ADAMOVÁ, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
KATEŘINA ŠIMÁČKOVÁ, soudkyně Evropského soudu pro lidská práva

Hlavní mediální partneři: Český rozhlas, Deník N

Mediální partner: Radio 1

Partneři: ČSOB, Minet Elektro, Mountfield, Copy General, Rückl, Model, Aféra

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové
35 LET

VÝBOR DOBRÉ VŮLE SLAVÍ 35 LET!

Foto: Ondřej Němec

CO BYSTE MU POPŘÁLI?

Markéta Pekarová Adamová, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
Soucit, sounáležitost a síla věcnosti jsou hodnoty, které paní Olga Havlová ztělesňovala. A jsou to zároveň hodnoty, na kterých Výbor dobré vůle stále stojí. Já vám do dalších let na této cestě k pomoci druhým chci popřát mnoho dobrého.

Martina Břeňová, ředitelka nadace OSF
Ač jsem Olgu Havlovou nikdy osobně nepoznala, tak si troufám říct, že jestli by na něco byla opravdu pyšná, tak je to nadace, která tu po ní zůstala. Velmi si vážím toho, jak Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové konzistentně podporuje důležitá témata ve společnosti. Chci poděkovat za naše partnerství i přátelství, které máme.

ČSOB
Gratulujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové k 35. výročí a děkujeme moc za jejich práci ve prospěch občanské společnosti a pomoc nejen lidem s handicapem, v nouzi a seniorům. Vážíme si našeho třicetiletého partnerství, kdy se nám mimo jiné podařilo v rámci Fondu vzdělání podpořit 1 390 studentů pravidelným stipendiem nebo jednorázovým příspěvkem. Přejeme nadaci, ať se jí daří i nadále naplňovat odkaz Olgy Havlové, a těšíme se na pokračování spolupráce.

Anna Freimanová, Knihovna Václava Havla
Opravdu upřímně blahopřeji za sebe i své kolegyně a kolegy z Knihovny Václava Havla. Jsem přesvědčena, že Olga Havlová se velmi spokojeně na vás dívá odněkud z nebe s radostí z toho, jak úspěšně pokračujete v tom, co ona začala. Nejen, že pomáháte potřebným, ale zároveň jdete příkladem všem ostatním. Ať se daří!

Advokátní Kancelář Kocián Šolc Balaštík
Naše advokátní kancelář spolupracuje s Nadací Olgy Havlové více než 30 let. Po celou tu dobu vidíme úctyhodnou práci, zodpovědnost a pečlivost všech pracovníků. Je nám ctí, že můžeme nadaci také pomáhat. Gratulujeme všem pracovníkům nadace k letošnímu výročí a děkujeme všem dárcům, kteří nadaci umožňují plnit její poslání.

Aneta Langerová, zpěvačka
Ať vás neopouští elán, energie, chuť a síla při vymýšlení dalších projektů. A hlavně, ať máte dostatek příznivců, kteří vám stále pomáhají naplňovat odkaz Olgy Havlové, která věří, že lidé nesou světlo dobré vůle.

Vladimír Mikuláš, laureát Ceny veřejnosti v rámci Ceny Olgy Havlové
Děkujeme moudré Olze Havlové za založení vaší nadace. Přejeme mnoho podporovatelů, sponzorů a lidí, kterým pomůžete. A těch sponzorů ať je více než vtipů o Chucku Norrisovi. Mnohokrát děkujeme.

Nadace ČEZ
Do dalších let vám přejeme spoustu radosti a energie. Pro nás v Nadaci ČEZ jste velkou inspirací a děkujeme, že rozdáváte dobrou vůli tam, kde je potřeba.

Anna Šabatová, místopředsedkyně Správní rady VDV a ochránkyně lidských práv
Jako správná sudička ti, milý Výbore, přeji do dalších let sílu, kreativitu, naději a všechno, co je potřeba k tomu, abys mohl účinně pomáhat.

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové
35 LET

JAK VÁM VÝBOR DOBRÉ VŮLE POMOHL NA VAŠÍ CESTĚ? CO PRO VÁS ZNAMENÁ?

Vojtěch Sedláček, předseda Správní rady Výboru dobré vůle
Vidím, že mnoho lidí nemá v životě takové štěstí jako já. To mi není lhostejné, a proto nemohu ignorovat ty, kteří potřebují pomoc – lidi bez domova, osamělé matky nebo osoby se zdravotním nebo sociálním znevýhodněním. Výbor dobré vůle mi otevřel oči k dalším problémům, o kterých jsem dříve nic nevěděl, a dává mi možnost být i v těchto oblastech něco užitečný.

Barbora Antonovičová, právnička, stipendistka Fondu vzdělání
Výbor dobré vůle mi usnadnil cestu za kvalitním vzděláním a tím mi současně pomohl k získání dobrého pracovního uplatnění. Nadaci vnímám jako spoustu dobrosrdečných lidí s touhou podat pomocnou ruku všem, kteří to potřebují.

Dita Horochovská, laureátka Ceny Olgy Havlové 2022
V mojí cestě mi pomohl tak, že se o činnosti naší organizace SILOU HLASU, z. s., dozvědělo více lidí a mohli jsme oslovit hodně klientů z naší cílové skupiny. Potkala jsem mnoho skvělých lidí, kteří můj život ovlivnili pozitivním způsobem. Výbor dobré vůle pro mě znamená hodnoty, se kterými se ztotožňuji a opravdovou pomoc těm, kteří to opravdu potřebují.

Vladimír Mikuláš, laureát Ceny veřejnosti v rámci Ceny Olgy Havlové 2020
Nadace Olgy Havlové nám pomáhá nejvíc společensky. Každoroční příležitost setkání s tak úžasnými lidmi… A Cena Olgy Havlové se už vyrovná i setkání s naším nynějším panem prezidentem.

Tomáš Kačo, klavírista, stipendista Fondu vzdělání
V době studia na pražské HAMU, kdy bylo nezbytné věnovat veškerou energii a pozornost vzdělání, pro mě stipendium od Výboru dobré vůle představovalo nejen finanční podporu, ale především psychickou úlevu. Nemusel jsem se obávat, zda budu mít dostatek prostředků na pokrytí základních životních potřeb v Praze. Výbor dobré vůle pro mě symbolizuje lidskou sounáležitost, důvěru a naději v lepší budoucnost.

Jiří Herynek, laureát Ceny Olgy Havlové 2007
Vzácné chvíle jsem prožil s paní MUDr. Milenou Černou, která mě mimo jiné vyzvala ke členství ve správní radě VDV. Paní Milena mě naučila vnímat poskytované finanční podpory jako výzvu ke změně v životech lidí, kteří se ocitli v nouzi – nikoli k vyřešení krátkodobého problému. Tak to nastavila právě paní Olga Havlová, zakladatelka VDV.

Heřman Volf, laureát Ceny veřejnosti v rámci Ceny Olgy Havlové 2023
Dvakrát jsem získal cenu veřejnosti Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. To mi dodává další motivaci v tom, že to, co se snažíme přinést lidem s Cestou za snem, dává smysl nejen nám, ale hlavně těm, kteří se potýkají s velkou životní změnou. Že naše aktivity motivují další do aktivního života a do veřejného prostoru přinášíme téma, že i s handicapem se dá žít šťastný a naplněný život.

Foto: Petr Vrabec, Anna Šolcová, Alex Macciani

Karel Leskovec, klavírista, stipendista Fondu vzdělání

Fond vzdělání Nadace Olgy Havlové mi přispívá měsíčním stipendiem na studia na Konzervatoři Jana Deyla. Pro mne má tato nadace význam ten, že jsem s lidmi okolo ní absolvoval spoustu nezapomenutelných akcí, jako např. setkání s prezidentem Petrem Pavlem, vystoupení v Divadle Járy Cimrmana či hraní na klavír a setkání s britským velvyslancem Mattem Fieldem.

Lenka Sládečková, laureátka Ceny Olgy Havlové 2006

Získání Ceny Olgy Havlové v roce 2006 pro mě bylo velkým uznáním a povzbuzením v práci pro lidi se zdravotním postižením. Ocenění mi dalo a dává sílu pokračovat v pomoci a podpoře změn tam, kde jsem tehdy i dnes cítila, že to má smysl. Byla to pro mě čest i motivace. Výbor dobré vůle pro mě symbolizuje lidskost, solidaritu a víru v lepší svět. Je to organizace, která skutečně mění životy. Jsem vděčná, že jsem mohla být její součástí.

Tereza Nagyová, laureátka Ceny Olgy Havlové 2019

Výbor dobré vůle mi nesmírně pomohl – nejen tím, že zviditelnil téma stomie a onemocnění, která k ní vedou, ale především v osobní rovině: dodal mi odvahu a sebevědomí tato témata dál sdílet. Ocenění ale zároveň přineslo tíhu odpovědnosti – jak být hodna odkazu Olgy Havlové. Ženy, která celý život nezištně pomáhala druhým. Její odkaz pro mě zůstává symbolem soucitu, sounáležitosti a víry, že lidskost má v tomto státě své pevné místo. ▪

BĚH DOBRÉ VŮLE NADACE OLGY HAVLOVÉ 7. ROČNÍK

další info
na vdv.cz

NA POMOC
RODINÁM V TÍSNI

9. září 2025 v oboře Hvězda

BĚH NA 5 km, 10 km a ŠTAFETY
PROGRAM PRO RODINY S DĚTMI

ZAPIŠTE SI DO DIÁŘE

31. KVĚTNA › uzávěrka pro přijímaní žádosti lékařů na vzdělávací semináře v Salcburku

10. ČERVNA › 6. ročník charitativního turnaje Golf dobré vůle

23. ČERVNA › lékařský seminář pro zástupce neziskových organizací
Psychologická pomoc dětem a mladistvým

25. SRPNA › seminář pro pediatry „Podpora rodičů dětí s duševními obtížemi,
jak na to v praxi“

9. ZÁŘÍ › 7. ročník charitativního závodu Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové
v oboře Hvězda

ŘÍJEN › uzávěrka pro přijímání projektů do 5. ročníku středoškolské výzvy
Daruj srdce

7. PROSINCE › Adventní benefiční koncert dobré vůle v koncertní síni v kostele
sv. Šimona a Judy na Starém Městě v Praze